

Француз у Костополі

Нині, коли Європа відкрила перед нами свої кордони, знання іноземної мови – реальна потреба часу. І нікого тепер не здивуєш, що носії мови, за спеціальною програмою приїжджають на терени України і передають свої знання нашим школярам. От і до Костопільського НВК «ЗОШ І-ІІ ст. – гімназія» минулого тижня прибув 42-річний волонтер Себастьян із Франції, який протягом двох тижнів спілкуватиметься із учнями французькою та англійською.

– Минулого року під час навчального року, у березні, до нас також приїжджав 23-літній волонтер Тібо із Франції, – розповідає директор навчального закладу Людмила Ярошик. – З ним було дуже легко. Юнак постійно спілкувався із школярами, розповідаючи про свою країну і її культуру, відвідував уроки французької мови, переглядав учнівські зошити, щоб з'ясувати рівень знань дітей. Він підготував для гімназистів віртуальну подорож до Франції, а ми у відповідь – подорож Україною, нашим рідним краєм. Особливо зворушив усіх нас тим, що вивчив напам'ять поему «Кавказ» і продекламував її українською мовою

під час традиційних Шевченківських днів. Повертаючись додому, високо оцінив фаховий рівень викладання іноземної мови у гімназії. Тібо завоював щирю любов наших дітей і вони й досі підтримують із ним зв'язок. За програмою цього літнього шкільного табору один день діти спілкуватимуться французькою, на другий день – англійською.

Цього року на зміну Тібо прибув волонтер Себастьян, який використав власну відпустку для того, щоб побувати в Україні і зрозуміти, чим живе наш народ. Я зустріла його у класі, тісно оточеного дітьми. Вони збиралися малювати на величезному ватмані. Спілкування із фран-

цузом відбувалося, звичайно, через перекладача.

– Основна мотивація – можливість подорожувати світом, побачити чим живуть люди, – відповів гість Костопільської гімназії на запитання, чому йому не сидиться вдома. – Таким чином протягом останніх чотирьох років я вже побував у вісьмох країнах світу. Зокрема у Нікарагуа, Йорданії на Магадаскарі та ін. В Україні – вперше. Чим відрізняються українські діти від інших? Може тим, що мої сьогоднішні маленькі товариші мають більший багаж знань і більш дисципліновані? Бо діти у африканських країнах, наприклад, більш зайняті тим, як заробити на шматок

хліба. Але діти скрізь однакові, незважаючи на колір шкіри, чи місце проживання. Вони сприймають світ щиро, безпосередньо і великодушно. І спілкування із ними та їх вчителями триває до сьогодні – через FB, WhatsApp.

У себе на батьківщині Себастьян має фах медбрата. Має університетську освіту, крім французької вільно володіє англійською та іспанською. У перший день перебування у Костополі він оглянув місто, переконався, що тут живуть дуже гостинні люди. Він вже вивчив кілька українських слів – «дякую», «привіт», «будь ласка», «до побачення» і, звичайно, освоїв слово «будьмо».

Ліда ПОЛЬОВА

